

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 17. Christus Dominus sepulchro tumulatur alieno: etenim non fuit, sed nostræ mors, cuius domus est sepulchrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

vsque modo sepulchra fuerant ceteræ, vel
cæceres mortis: sed nunc postquam Christus
eorum unum ingressus est, aliud non sunt
quam loca refectij, et ex illi homines ad
vitam transigent immortalem O Iona
vaticide, matris demerit profundissimo,
passionis mortisque abyssi: hæc illa est balne-
na quæ te expectas quem venire suo recipiat
quo diuina te compellat bonique fecat.

§. 17. Christus Dominus sepulchro tumula-
tur alieno: eius etenim non fuit, sed
nostra mori, cuius domus est sepul-
chrum.

nec vllum effet eius rei vestigium, neque sit
monumentum: In quo nondum quiescent pignora
fuerunt: et per hoc præueniatur hæc Iudæorum
iniquitas, & firma maneat de Christi Resur-
rectione veritas: Ne alius surrexisset videtur.
Deinde sit exitum vi bipennis de petra: si
namque de pluribus exiturum foret lapidi-
bus, obijcere potuissent Iudæi, (sic D. Hiero-
nyim.) nullo negotio potuisse lapidem ali-
quem tolli & inde a discipulis auferri, pa-
luis lapidis appeturam: igitur ostet ex lapide
vno & de petra excinditur, ne Iudæi anti-
pacat calumniandi Christi resurrectionem:
Exciso etiam de petra ait S. Doctor nam si ex
multis lapidibus edificatum fuisset fundamentum
tumuli: iussisset ablatum fore diceretur.

¶ 40. Ceterum antequam illum Virgo condat
D. Avo. sepulchro, par est vt aliquas expendamus
Ser. 133. huius circumstantias: altissima quippe
de tom. continent mysteria. Perpendit & commendauit
Tom. 10. plurimum D. August. affectum omnino
singularem, quo Ioseph vir illustissimus
Christi corpus sepulture tradidit, illudque
confert sepulchrum sepulchro purissimæ
I. Virgini quo Christum in conceptione succe-
pit dum illi castissimum præparat vitærum, vt
Sepul- chi cit- cumstan-
tæ no- tantur.

notat in eo circumstantias: Virginem autem
Iosepho comparans, sic ait: Sequidem illa
vtero Dominum, hic corde concepit: illa Salua-
tori membrorum suorum secretum præstitit, hic
secretum sui cordis non negauit: illa Dominum
pannis involuit, cum unctus est, hic linetis eum
rascisse. Deinde aliâ declarat Doctor hic
circumstantias sepulchri, quo Ioseph Christum
recondidit: Pospuit illum in monumento suo nouo
Quia Ioseph non tam in certana sepultura posuit
Christum, quàm in eminentiori sui cordis, quod
sepulchrum Christus exquirebat, quando dixit:
hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam
facietis, quâsi memoria sepulchrum sit, quod
expofcit. Aliam rationem profert D. Hieron.
diceado: nouum fuisse Christi sepulchrum,
sicque à Deo hoc constitutum: quantenus
eius Resurrectio minorem Iudæis dubitandi
de veritate præberet occasionem, eorumque
anteuerteret animi peruersitatem, si forte
alteri vellent Resurrectionis adscribere digni-
tatem, fingentes aliquem qui ante iacuerat in
II. eodem sepulchro resurrexisset & non Chri-
stum. Vt igitur nemo tale quid opinaretur,

Proceditur D. August. in hæcque cir-
cumstantijs præfertim quod sepulchrum fa-
cit alienum & non proprium in quo Chri-
stus tumulatus iacuit: Primò quo Saluator
altissima innotesceret paupertas, quam vniuersi
professus erat: quandoquidem nec in morte
proprium habuerit sepulchrum sed aliando
sibi comparatum. Secundò, quo conset om-
nibus mortem hanc non esse ipsam sed so-
stram. Profertur eius verba. Idem enim te aliam
sepulchra ponitur: quia pro aliorum mortificatione
salute: mors cuius ipse non illi illata est, sed alia
delata. Vt quia ergo ei propria sepultura, qui in ip-
sâ mortem propriam non habebat. Nequid illi iama-
lus in terris, cuius fides manebat in caelis? Nihil
mors debetur, vnde vt propria nobis domus
alligatur, quæ est in sepulchro. Notat D.
Thom. primam veram, quam aliquis in
mundo sibi cõmittit, fuisse sepulchro delinquendi:
fuit autem illa quam sibi Abraham cõmittit
vt ea sibi propria esset: quia mors nobis erat
propria. Porro Christus afferret nollet propria
non habet monumentum, sed mutuum: non
suum aliam habeo ex D. August. rationem et
temporis breuitate quo in sepulchro Christus
erat mansurus: & domus ad tantillum tem-
poris non requirebatur propria, sed sufficiebat
conduca: Vt quid illi sepultura, qui eridit tantum
temporis spatium, non tam in sepulchro mortuus
iacuit, quàm vultu in lecto conuulsi: Vnde
temporis breuitas declarat: partem immortem fuisse
quam mortem. Sepulchrum autem mortis
habituatum. Nec silentio regenda vltima
ciuidem D. Augustin. ratio, dicentis: Nequis

X

19. *non ergo non erat mortis habitaculum Christo,*
 20. *non vita est: nec opus habet semper vitam habi-*
 21. *taculo deservitorem. Redit hanc vitam in nostro*
 22. *sepulchro condimus, ut vivificet (cum ipsa vita*
 23. *in mortem nossemus, ut cum ipso à mortuis*
 24. *resurremus. Moritur ut mortem accipiat,*
 25. *ut hincque mortuis vitam infundat: unde*
 26. *rationi consonum est, ut domum ingre-*
 27. *diant mortis, id est nostrum monimen-*
 28. *tum.*
 29. *Affectu & pietate fervens Magdalena Chri-*
 30. *stum querit in tumulo, illique occurrens*
 31. *non tamen cum agnoscent percundatur de*
 32. *Magistro suo, rogatque ut indicet ubi natus*
 33. *est, & quod si tanquam horri illius cultor*
 34. *in quo sepultus iacebat (ipsum enim esse*
 35. *reputabat hostilianam) abtulisset, eum,*
 36. *comitibus restitueret: his verbis inheret D.*
 37. *Augustinus, & ait: Quem illa non cognoscens in*
 38. *terram Domini si tu, sustulisti eum? Christus*
 39. *obviam su relugenti, nec eum agnoscit, &*
 40. *ipsum interrogat: utrum illum ipse sustulerit:*
 41. *sancta & simplex femina Christum requirit à*
 42. *Christo, ac devotione mentis prophetas, & nescit*
 43. *aut tuum Dominum de semetipso si tu sustulisti? &*
 44. *Quibus verbis mysterium exponit insigne:*
 45. *quocirca subingit: Redit interrogat: ipse enim*
 46. *suus corpus suum, qui illud pretulit de sepulchro*
 47. *in tuum corpus: quoniam illud tacens, & dormiens*
 48. *in aptione collegit. Ipse tulit corpus suum*
 49. *quoniam illud divinitatis virtute gestans porta-*
 50. *vit ad caelos, atque ideo sapienter interrogat, si*
 51. *tu sustulisti, dico ubi posuisti? &c. Hoc est si*
 52. *tu auferens de sepulchro ad paradysum transis-*
 53. *ti, auferas enim illum, dico: veni hodie me-*
 54. *cum est in paradiso. Hæc omnes circumstantiæ*
 55. *declarat rationem cur Christi corpus*
 56. *convenienter recederetur in sepulchro*
 57. *alieno, mutato & non sibi proprio: si*
 58. *namque hæc omnes ipsum declarant vivum,*
 59. *imo & ipsam vitam, non suberat ratio, ob*
 60. *quam propriam haberet domum, mortisque*
 61. *haberet eorum. Audiamus D. Petri hæc vlti-*
 62. *ma rationem vigentem, quando nobis mortis*
 63. *Salutaris exponit ratione: Christus semel pro*
 64. *peccatis nostris mortuus est. Non pro suis sed*
 65. *pro nostris mortuus est Christus: unde magis*
 66. *nostra mors est quam ipsius. Qui igitur ni-*
 67. *hil habet cum morte, commune, domum*
 68. *non inhabitat illi propriam, propriam nempe*
 69. *monumentum, sed condatur in alieno.*

Hic igitur sacrum reponunt corpus, & gradi-
 prauque contegunt lapide, & hic cum illo
 pariter matris remanet anima. Perpetua quam
 luctuose tunc luna illa pulcherrima passa sit
 Eclypsim, cum terra inter ipsam solem que sta-
 tuatur, Nocte irruente cogebat necessitas
 tota hæc inde migrare societatem: Matrem
 deprecantur sanctissimi viri, ut in bonam
 accipiat partem, & permittat ut omnes pariter
 cum illa discedant, corpore iam filij sui cha-
 rissimi, & sponsi desideratissimi sepulto rece-
 dant & abeant omnes relicto in monumento
 Matris inextinguibile spiritu; ingressa igitur
 domum novam & desolatam viduam, mater eius
 exant iterum vires, novique pectus illud
 afflictum torquet angustijs, sanctisque inter-
 rogat mulieres sibi comites: quomodo filius mihi
 charissimus evanuit? quomodo se habet dul-
 cissimus & tenerimus mihi sponsus, filius,
 frater, mihi que socius individuus? Qualis
 modo est tuus o Ioannes Magister? ubi natus
 tuum est o Magdalena solarium? Et tuus o
 Martha hospes coniviva? Et vester o Maria,
 dilectissimus: sicne potest heu filium, quod
 te mihi sic abstulerint? Hæc vivebas liber,
 mihi que loquebaris: hodie captus, mortuus
 & sepultus? Hæc quanta in tua captura, tor-
 mentis, & morte festinatio! Hæc & similia
 Virgo proferebat, doloris sui, poenarum &
 tormentorum argumenta, quæ martyrij sui
 magnitudinem testantur & equivoquam. O
 Angeli, o homines, o mundus, o voluerum,
 adelle cæli Reginam consolamini merentem:
 etenim tribulationes produunt amicos & caræ
 sunt quas Virgo patitur, ut martyrium eius
 post Christi passionem, extollat eminentis-
 simum. Et si in gratiam filij quid facere mens
 sit, comitare Matrem, quamvis enim eam
 videas tora afflictam cruciatibus, tanta oppres-
 sam desolatione & morte consumptam;
 martyrij tamen eius excellens quod perulit,
 maiores illi gloriæ gradus accumulavit: quam
 si nostra devotione, & dolorum eius commu-
 necatione comitari fuerimus, sua nobis meri-
 torum augmenta communicabit in hac vita,
 atque in altera gloriæ cumulos æternæ: Ad
 quam nos perducat Dominus noster Iesus
 Christus Amen.

41. V.
 42. B. Virgi-
 nis luctus
 renoua-
 tur.

